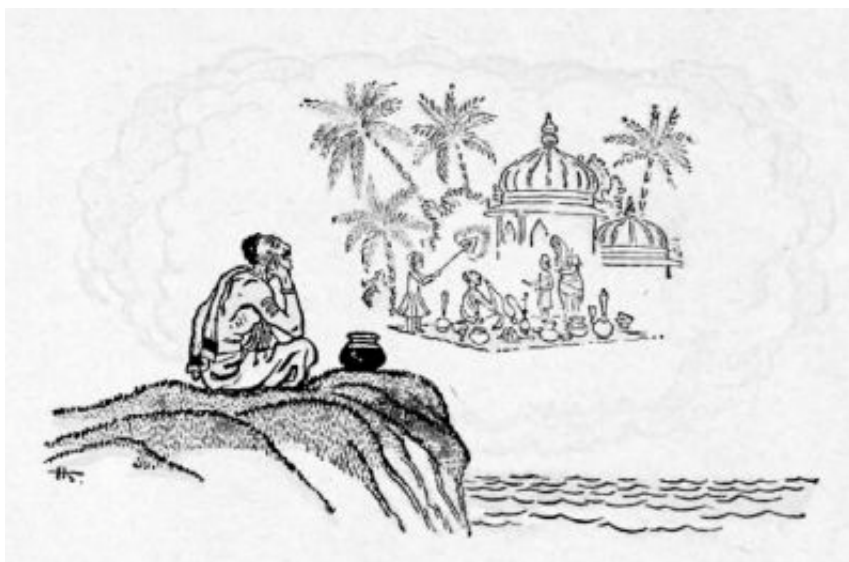


# סִיר הָאוּרֻז

מתוך "קערת הפלא" – סיפורי הודו



אורז. בדרכו הביתה החליט הברהמין לנוח. הוא התיישב על צוק קטן מעל שפת הנהר, העמיד את הסיר לפניו, ומתחמם בשמש התחיל לחלום.

"נניח שבצורת תבוא על כל הודו ותשמיד את יבולי האורז. יהיה רעב

חי פעם ברהמין אחד, שאמרו עליו כי הוא העצלן הגדול שבעולם. הוא לא רצה לעבוד והתפרנס רק ממה שנתנו לו אנשים טובים.

קרה לו פעם יום מזל והוא הצליח לאסוף בבתים שונים סיר גדול מלא

במדינה ועבור סיר אורז גדול כזה אוכל  
לקבל לא פחות משלוש רופיות. עבור  
הכסף הזה אקנה לי עז. העז תמליט  
לי עדר גדיים. אמכור את הגדיים  
ואקנה לי פרות. הפרות תמליטו  
עגלים, והעגלים יגדלו לשוורים. טוב,  
שוורים דרושים לכולם, לאיכרים  
ולחוואים. בכספים שאקבל עבור  
השוורים אקנה לי סוסות. הסוסות  
תמליטו סייחים, וכשאלה יגדלו לסוסים  
יפים אמכור אותם כמובן ואקנה לי בית

גדול עם גן מוצל. בגן שלי על כל עץ  
ישבו תוכים צבעוניים. אחר כך אתחתן  
עם בת של ברהמין ואקבל נדוניה  
טובה. ייולד לנו בן יפה ושמח,  
וכשיגדל הוא יאהב מעל הכל לשחק  
על הרגליים שלי. ביום חג אתיישב  
בצל בגן שלי ואקרא לילדי:  
- בוא אלי, בני. אנדנד אותך על הרגל  
שלי!  
הילד ירוץ אלי, ימעד, ייפול ויתחיל  
לבכות. ואני אקרא לאשתי:



- אישה, תרימי את הילד!  
והאישה תהיה עסוקה בדבר מה ולא  
תשמע מה שאומר. ואז לא אתאפק,  
אקפוץ ואבעט בה ברגלי!  
- הה לך!"  
והברהמין, שוכח על כל העולם, קפץ  
מהאדמה ובכל כוחו בעט עם רגלו  
בסיר האורז. הסיר כמובן נפל מהצוק  
לתוך הנהר וטבע שם כולו.  
מאז אומרים:  
"חלום העצלן לא שווה לסיר שטבע."